

Bemærkninger til lovforslaget.

§ 1 i lov nr. 183 af 23. juni 1932 om mælkekontrol forbyder til mejerier og mælkekonservesfabrikker, at levere mælk, som indeholder sygeligt sekret fra køer med lidelser i yver og patter, såvel som mælk der i farve, lugt, smag og udseende afviger fra den normale. Denne lovbestemmelse har været anvendt bl. a. som hjemmel til bekendtgørelse nr. 189 af 24. maj 1962 om bekæmpelse af og kontrol med mastitis hos kvæget.

Lovens § 2 bestemmer specielt for mælk, der anvendes til konsummælkprodukter (sødmælk, fløde m. m.), at det ved bestemmelse i sundhedsvedtægt kan fastsættes, at den mælk og fløde, der indføres til forhandling i den pågældende kommune, skal stamme fra besætninger, der er under tilsyn af dyrlæger autoriseret af landbrugsministeriet, samt at tilsynet med besætningerne skal udøves i overensstemmelse med et af vedkommende sundhedskommission vedtaget og af landbrugsministeriet godkendt regulativ. Regulativer — baseret på et af landbrugsministeriet udarbejdet „normalregulativ“ — er vedtaget i ca. 300 kommuner med et samlet indbyggerantal på ca. 3,1 millioner.

I 1961 nedsatte landbrugsministeriet efter indstilling fra veterinærdirektoratet et udvalg bestående af repræsentanter for veterinærdirektoratet, De danske mejeriforeningers fællesorganisation, Danske konsummælkmejeriers fællesrepræsentation og Den danske dyrlægeforening med den opgave at fremkomme med forslag til nye lovbestemmelser om mælkekontrol på produktionsstedet. I udvalget var der enighed om, at de eksisterende mælkekontrolbestemmelser trænger til en ajourføring på en lang række punkter, væsentligst foranlediget af den udvikling, der i de senere år er foregået for så vidt angår produktionsstederne, f. eks. i form af nye staldtyper, og for så vidt angår mælakens udvinding og transport, f. eks. i form af rørmalkningsanlæg og tanktransport. Der var endvidere i udvalget enighed om, at bestemmelserne angående mælkekontrol ud over en ajourføring også måtte underkastes gennemgribende ændringer hvad angår udførelse og udstrækning samt hvad angår principperne for betalingen af de med mælkekontrollen forbundne udgifter.

I marts 1963 afgav udvalget indstilling til landbrugsministeriet med forslag til en ændring af lov nr. 183 af 23. juni 1932 om mælkekontrol samt forslag til et regulativ for produktion af mælk og til instruktionsbestemmelser for dyrlæger. Udvalget fremkom herudover med forslag til særlige regula-

tiver for transport af mælk til mejeri samt for indvejning og behandling af mælk på mejeri til afløsning af bl. a. de lidet omfattende bestemmelser herom i normalregulativet.

Udvalgets indstilling har været drøftet i landbrugsministeriet med repræsentanter for sundhedsstyrelsen, veterinærdirektoratet, Statens forsøgsmejeri, Statskontrollen med mejeriprodukter og æg m. m., De danske mejeriforeningers fællesorganisation, Danske konsummælkmejeriers fællesrepræsentation og Den danske dyrlægeforening og der er her opnaet principiel enighed om dette lovforslag samt om udkast til nedennævnte administrative forskrifter, der skal træde i stedet for de for tiden på dette område gældende:

Regulativ for produktion af mælk til konsummælkprodukter,

Instruks for dyrlæger, der er godkendt til at udøve mælkekontrol på produktionsstedet,

Regulativ for transport af mælk til mejerier,

Regulativ for indretning og drift af samt renlighed i mejerier.

Bemærkninger til de enkelte paragraffer.

Til § 1.

Medens loven af 1932 lader spørgsmålet om dyrlægekontrol med kvægbesætninger og vedtagelse af regulativ for mælakens produktion bero på kommunens bestemmelse, vil bestemmelsen i stk. 1 betyde, at al mælk, der anvendes til fremstilling af konsummælkprodukter, der er bestemt til forhandling eller fordeling til menneskeføde her i landet, skal være undergivet kontrol i henhold til loven. Det må anses for rimeligt, at samme bestemmelser for mælk, fløde m. m. til konsum er gældende for hele landet, idet konsumenterne overalt i Danmark bør have samme garanti for, at den forhandlede mælk, fløde m. v. er sundhedsmæssig forsvarlig.

Forøgelsen af mælkekontrollen ved overgang til landsomfattende bestemmelser kan ikke angives nøjagtigt. Som nævnt ovenfor har ca. 300 kommuner mælkekontrolregulativ, og antallet af personer i disse kommuner er ca. 3,1 millioner (1960), d. v. s. ca. 70 pct. af landets befolkning. Et betydeligt større antal mennesker end de 3,1 millioner får konsummælkprodukter fremstillet af kontrolleret mælk, idet mange mejerier ud over at levere mælk til kommuner med mælkekontrolregulativ også leverer mælk fra samme kontrollerede besætninger til kommuner uden mælkekontrolregulativ. Jo kraftigere mejerisammenslutningerne griber om